

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3To/9/2019
Identifikačné číslo spisu: 9519100022
Dátum vydania rozhodnutia: 13.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:9519100022.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. na verejnom zasadnutí konanom 13. mája 2020 v trestnej veci obžalovaného Ing. P. T. a spol., pre zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 30.6.2016, z časti dokonaný a z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona účinného do 30.6.2016 a iný trestný čin, o odvolaniach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, obžalovaného Ing. P. T. a obžalovaného Ing. L. U. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/4/2019 z 18. júla 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e), ods. 3 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/4/2019 z 18. júla 2019 v časti

- vo výrokoch o vine a výrokoch o treste týkajúci sa obžalovaných Ing. P. T. a Ing. L. U..

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

obžalovaného Ing. P. T. nar. XX. T. XXXX v Z., trvale bytom W. I.. XXX, okr. W. B. T.

uznáva za vinného, že

- Ing. P. T. ako starosta Obce W. I. IČO XXXXXXXXX (ďalej len prijímateľ) po tom, ako 23.03.2010 uzatvoril s Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (teraz Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Prievozská 2/B, Bratislava, IČO 00156621, ďalej len poskytovateľ) Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z. a následne k nej dodatky č. 1 z 21.03.2012, účinného od 28.03.2012 a č. 2 z 11.05.2012, účinného od 28.03.2015 za účelom spolufinancovania schváleného projektu "Stavebné úpravy a zateplenie Základnej školy W. I.", kód ITMS XXXXXXXXXX, Operačný program: Regionálny operačný program spolufinancovaný Európskym fondom regionálneho rozvoja, prioritná os Infraštruktúra vzdelávania, na základe ktorej sa poskytovateľ zaviazal poskytnúť prijímateľovi nenávratný finančný príspevok (ďalej len NFP) vo výške 714.694,98 €, čo predstavuje 95 % z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít uvedeného projektu z toho 85 % výdavkov financovaných z Európskeho fondu regionálneho rozvoja (ďalej EFRR) a 10 % výdavkov financovaných zo Štátneho rozpočtu SR a 5 % prijímateľ zabezpečí z vlastných

zdrojov, následne s cieľom dosiahnuť schválenie predstieraných výdavkov a tým neoprávnene získať finančné prostriedky predložil poskytovateľovi žiadosť o platbu č. 1, kód žiadosti v ITMS XXXXXXXXXXXX XXX vystavenú 6.8.2012, v ktorej deklaroval výdavky za vykonanie stavebných prác vo faktúre č. XXXXXXXX dodávateľa C. spol. s r.o. C. XXX/XX O., IČO XX XXX XXX (ďalej len C.) z 30.03.2011 v sume 155.273,60 €, ktorá žiadosť bola 6.11.2012 po odpočítaní niektorých výdavkov po administratívnej kontrole uhradená prijímateľovi vo výške 152.250,02 €, pričom k prácam a dodaniu materiálu pod položkami

- 560 podklad alebo kryt z kameniva hrubého drveného veľkosti 32-63 mm s rozprestretím a zhutnením v sume 5.710,- €,

- 564 kladenie zámkovej dlažby + dodávka v sume 8.163,12 €,

v skutočnosti nedošlo v rámci schváleného a realizovaného projektu „Stavebné úpravy a zateplenie Základnej školy W. I.“,

- čím Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky preplatením faktúr za nevykonané práce a nedodaný materiál pod položkami 560 a 564 spôsobil škodu v celkovej výške 13.873,12 €; z toho EFRR vo výške 11.792,15 € a Štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky vo výške 1387,31 €,

t e d a

- predložil nesprávny doklad a použil prostriedky z rozpočtu spravovaného v zastúpení Európskych spoločností na iný účel, ako boli pôvodne určené a tým umožnil spôsobenie sprenevery a spôsobil tak väčšiu škodu

č í m s p á c h a l

- prečin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 30.6.2016.

Za to mu ukladá

Podľa § 261 ods. 2 Trestného zákona účinného do 30.6.2016, § 38 ods. 3, § 36 písm. j), § 56 ods. 1 Trestného zákona účinného do 30.6.2016 peňažný trest 10.000,- (desaťtisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona účinného do 30.6.2016 pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného Ing. P. T. zamietam ako nedôvodné.

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku

obžalovaného Ing. L. U. nar. XX. B. XXXX v J. W., trvale bytom Z., X.. XXXX/X

o s l o b o d z u j e

- spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1Gv 26/19/1000 z 22. januára 2019, podľa ktorej sa mal dopustiť zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností spáchaný formou účastníctva podľa § 261 ods. 1 ods. 3 Trestného zákona účinného do 30.6.2016 sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona účinného do 30.6.2016 a zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného do 30.6.2016 sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, k § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona účinného do 30.6.2016 na tom skutkovom základe, že

- Ing. P. T. ako štatutár obce W. I. IČO XXXXXXXXX (ďalej len prijímateľ) po tom ako dňa 23.03.2010 uzatvoril s Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, Prievozská 2/B, Bratislava, IČO 00156621 ako nástupníkom po pôvodnom Ministerstve výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (ďalej len poskytovateľ) Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z. a následne k nej dodatok č. 1 zo dňa 21.03.2012 za účelom spolufinancovania schváleného projektu "Stavebné úpravy a zateplenie Základnej školy W. I.", kód ITMS XXXXXXXXXX, Operačný program: Regionálny operačný program spolufinancovaný Európskym fondom regionálneho rozvoja, prioritná os Infraštruktúra vzdelávania, na základe ktorej sa poskytovateľ zaviazal poskytnúť prijímateľovi nenávratný finančný príspevok (ďalej len NFP) vo výške 716.641,96 Eur, čo predstavuje 95% z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít uvedeného projektu z toho 85% výdavkov financovaných z Európskeho fondu regionálneho rozvoja (ďalej EFRR) a 10% výdavkov financovaných zo Štátneho rozpočtu SR a 5% prijímateľ zabezpečí s vlastných zdrojov, pričom poskytnutie a použitie NFP sa spravovalo najmä zákonom č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov zákonom č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva a v zmysle zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, následne s cieľom dosiahnuť schválenie predstieraných výdavkov a tým neoprávnene získať finančné prostriedky, predložil poskytovateľovi

I.

- žiadosť o platbu č. 1, kód žiadosti v ITMS XXXXXXXXXX 501 vystavenú dňa 06.08.2012, v ktorej deklaroval výdavky okrem iného aj za vykonané stavebné práce vo faktúre č. XXXXXXXX dodávateľa C. spol. s r.o. C. XXX/XX. O., IČO XX XXX XXX (ďalej len C. O.) zo dňa 30.03.2011 v sume 155.273,60 Eur, ktorá žiadosť bola dňa 06.11.2012 po odpočítaní neoprávnených výdavkov uhradená prijímateľovi vo výške 152.250,02 Eur, z toho 136.223,70 Eur zo zdrojov Európskeho fondu regionálneho rozvoja a 16.026,32,-Eur zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, pričom práce položky
- 19 vyvesenie a zavesenie dreveného alebo kovového okenného krídla do 1,5 m2 v sume 70,04,-€,
- 20 vyvesenie a zavesenie dreveného alebo kovového okenného krídla nad 1,5 m2 v sume 56,86,-€,
- 21 vybúranie drevených a kovových rámov okien dvojítých alebo zdvojených, plochy do 1 m2 v sume 111,20 €
- 22 vybúranie drevených a kovových rámov okien dvojítých alebo zdvojených, plochy do 4 m2 v sume 64,28 €
- 23 vybúranie drevených a kovových rámov okien dvojítých alebo zdvojených, plochy nad 4 m2 v sume 1717,48 €
- 24 vybúranie kovových stien a vonkajších dverí nad 4 m2 v sume 51,68 €,
- 27 odvoz sutiny a vybúraných hmôt na skládku do 1 km v sume 212,48 €,
- 28 odvoz sutiny a vybúraných hmôt na skládku za každý ďalší 1 km v sume 7,55 €,
- 29 vnútrostavenskú dopravu sutiny a vybúraných hmôt do 10 m v sume 135,04 €,
- 30 vnútrostavenskú dopravu sutiny a vybúraných hmôt za každých ďalších 5 m v sume 15,10 €,
- 58 montáž okien a dverí plastových v sume 6789,84 €,
- 59 plastové okno 2680x2400 36 kusov v sume 15.660,00 €,
- 61 dodávka vonkajších dverí plastových 3250x2000 - 2 ks v sume 2024,86 €,
- 62 dodávka vonkajších dverí vchodových plastových - 1 ks v sume 1043.94 €,
- 174 prímurovka ostenia v sume 661,23 €,
- 175 zakrývanie vnútorných okenných otvorov predmetov a konštrukcií v sume 131,29 €,
- 195 vyvesenie alebo zavesenie dreveného alebo kovového okenného krídla do 1 m2 v sume 2,72 €,
- 196 vyvesenie alebo zavesenie dreveného alebo kovového okenného krídla nad 1 m2 v sume 17,40 €,
- 197 vybúranie drevených a kovových rámov okien dvojítých alebo zdvojených do 1 m2 v sume 65,89 €.
- 198 vybúranie drevených a kovových rámov okien dvojítých alebo zdvojených do 4 m2 v sume 366,05 €,
- 201 vybúranie kovových stien a vonkajších dverí nad 4 m2 v sume 44,36 €,
- 210 odstránenie povlaku krytiny striech v sume 1744,94 €,
- 235 montáž okien a dverí plastových v sume 2541,73 €,

- 236 plastové okno 60x100 - 8 ks v sume 433,36 €,
 - 237 plastové okno 120x200 - 30 ks v sume 3397,80 €,
 - 240 dodávka vonkajších dverí plastových 150x290 - 1 ks v sume 858,79 €,
 - 241 dodávka plastovej vstupnej steny 270x290 - 1 ks 1142,43 €,
 - 560 podklad alebo kryt z kameniva hrubého drveného veľkosti 32-63 mm s rozprestretím a zhutnením v sume 5710,00 €,
 - 564 kladenie zámkovej dlažby + dodávka v sume 8163,12 €
- v skutočnosti neboli realizované a dodané v sume 53.242.25,-Eur,

II.

- následne predložil ďalšiu žiadosť o platbu č. 2, kód žiadosti v ITMS XXXXXXXXXXXX XXX vystavenú dňa 08.11.2012, v ktorej deklaroval výdavky okrem iného za vykonané stavebné práce vo faktúre č. XXXXXXXX dodávateľa C. O. zo dňa 07.11.2012 v sume 148.366,87 Eur, ktorá nebola prijímateľovi uhradená, pričom práce pod položkami :

- 1 prímurovka ostenia v sume 2047,57 €,
- 5 zakrývanie škár panelov, výplní vonkajších otvorov z lešenia v sume 571,16 €,
- 6 oprava vonkajšej omietky šľachtenej umelej, škrabanej, opravená plocha do 10 % v sume 2559,16 €,
- 13 montáž lešenia ľahkého, pracovného, radového, s podlahami v sume 895,40 €,
- 14 príplatok za prvý a každý ďalší začatý mesiac použitia lešenia v sume 418,16 €,
- 15 demontáž lešenia ľahkého, pracovného, radového, s podlahami v sume 431,79 €,
- 27 odvoz sutiny a vybúraných hmôt na skládku do 1 km v sume 237,90 €,
- 28 odvoz sutiny a vybúraných hmôt na skládku za ďalší 1 km v sume 265,39 €,
- 29 vnútrostavenisková doprava sutiny a vybúraných hmôt do 10 m - v sume 151,19 €,
- 30 vnútrostavenisková doprava sutiny a vybúraných hmôt za každých ďalších 5 m - v sume 78,58 €,
- 53 parapeta vnútorná šírky 300 mm 144 ks v sume 1730,88 €,
- 54 montáž parapetnej dosky plastovej šírky do 300 mm dĺžky 2600 mm v sume 241,24 €,
- 215 žľaby podokapové poplastované v sume 1192,24 €,
- 216 kotlík konický 4 ks v sume 36,68 €,
- 218 oplechovanie parapetov z pozinkovaného plechu v sume 406,37 €,
- 221 odpadové rúry z pozinkovaného plechu kruhové - 18 m v sume 166,50 €.
- 230 montáž parapetnej dosky plastovej šírky 300 mm, dĺžky 1000 mm - 8 ks v sume 28,24 €,
- 231 montáž parapetnej dosky plastovej šírky 300 mm, dĺžky do 1600 mm - 30 ks v sume 144,90 €,
- 232 parapeta vnútorná šírky 200 mm, 40,8 m v sume 467,96 €,
- 411 zápachová uzávierka pisoárová - 1 ks v sume 16,89 €,
- 456 montáž pisoáru v sume 12,10 €,
- 457 sanitárna technika v sume 106,36 €,

v skutočnosti neboli realizované a dodané v sume 12.206,66,-Eur, pričom tieto vyššie uvedené nezrealizované práce a nedodaný materiál ako zrealizované práce a dodaný materiál v W. I. najneskôr dňa 04.04.2011 a následne najneskôr dňa 08.11.2012, svojimi podpismi v súpise vykonaných prác formálne potvrdili, Ing. L. U., ktorý na základe Mandátnej zmluvy č. X/XXXX zo dňa 26.02.2010 ako zástupca spoločnosti U., s.r.o., X. XXXX/XX, Z. sa zaviazal vykonávať stavebný dozor, čím nepostupoval v zmysle článku III bodu X.X predmetnej zmluvy, tým, že nedodržiaval overený projekt a dojednania zmluvy, potvrdil vykonanie prác a dodanie materiálu, ktoré v skutočnosti neboli realizované a dodané a T. T. najskôr do 29.01.2011 konateľ spoločnosti C. O., ktorý uzavrel dňa 27.10.2010 s obcou W. I. Zmluvu o dielo č. X/XXXX „Stavebné úpravy a zateplenie Základnej školy W. I.“ a neskôr v období od 27.10.2010 do 04.05.2015 ako spoločník spoločnosti C. O., ktorý fakticky po toto obdobie zastupoval spoločnosť C. spol. s r.o. O. a podieľal sa na deklarovaní týchto stavebných prác spoločnosťou C., ktoré v skutočnosti neboli realizované a dodané, pričom T. V. v období od 29.01.2011 do 13.10.2014 konateľ spoločnosti C., spol. s r.o. O., ktorá mala vykonávať tieto stavebné práce a Y. U. ako stavbyvedúci za spoločnosť C. s r.o. O. deklarovali vykonanie stavebných prác a dodanie materiálu, ktoré v skutočnosti neboli realizované a dodané, a T. T. v období od 27.10.2010 do 09.07.2015 ako konateľ spoločnosti G. s.r.o., W. I. XXX, IČO XX XXX XXX, ktorá od 16.10.2013 zmenila obchodný názov a bola premenovaná na U., s.r.o., ktorá bola subdodávateľom týchto

stavebných prác pre spoločnosť C. s.r.o. O., deklaroval realizáciu prác a dodanie materiálov, ktoré v skutočnosti neboli realizované a dodané, čím Ing. P. T. postupoval v rozpore s čl. 6 bod X.X predmetnej zmluvy a hoci všetci vyššie menovaní vedeli, že vyššie uvedené stavebné práce a dodávky v deklarovanom rozsahu neboli vykonané, napriek tomu tieto potvrdili ako realizované a tovar dodaný a teda žiadosti o platbu, ktoré predložil Ing. P. T. a ich prílohy neobsahovali správne a pravdivé údaje, keďže uplatňované výdavky neboli reálne, správne, aktuálne a v súlade so schváleným rozpočtom projektu, faktúry neobsahovali skutočne vykonané práce a čerpanie finančných prostriedkov nebolo efektívne a hospodárne, čo bolo v rozpore s článkom 2 bodom 2.4 a 3.3 zmluvy o poskytnutí NFP, v rozpore s článkom 1 bod. 1, článkom 3 bod. 8, s článkom 14 oprávnené výdavky s článkom 16 bod 4.16 všeobecných zmluvných podmienok k zmluve o poskytnutí NFP, čím Riadiacemu orgánu pre regionálny operačný program Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, Prievozská 2/B, Bratislava IČO 00156621 preplatením faktúr za nevykonané práce a nedodaný materiál bola takýmto konaním spôsobená škoda, v bode I. vo výške 53.242,25,-Eur, z toho ERDF vo výške 45.255,91,-Eur a ŠR SR vo výške 5.324,22 Eur, a v bode II. by v prípade refundovania faktúr za nevykonané práce a nedodaný tovar bola spôsobená škoda vo výške 12.206,66,- Eur z toho ERDF vo výške 10.375,66,-Eur a ŠR SR vo výške 1.220,66,-Eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/4/2019 z 18. júla 2019 bol obžalovaný Ing. P. T. uznaný za vinného zo spáchania prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 30.6.2016 a obžalovaný Ing. L. U. zo spáchania prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a), vo forme účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona účinného do 30.6.2016, pre skutok podrobne rozvedený vo výrokovej časti označeného rozsudku Špecializovaného trestného súdu.

Za spáchanie tohto prečinu súd uložil obžalovanému Ing. P. T. peňažný trest 1.200,- € a ustanovil mu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Obžalovanému Ing. L. U. bol uložený peňažný trest 600,- € a uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Tým istým rozsudkom boli obžalovaní Y. U. a T. V., postupom podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku a obžalovaní T. T. a T. T., postupom podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodení spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1Gv 26/19/1000 z 22. januára 2019.

Špecializovaný trestný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne: „Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predmetné práce (položky 560 a 564) v skutočnosti vykonané neboli. To, že tieto práce v skutočnosti vykonané neboli vyplýva o. i. aj z vyjadrenia samotného obžalovaného, ktorý vo vyjadrení k fotodokumentácii z kontroly vykonanej na mieste pracovníkmi MPaRV SR na hlavnom pojednávaní uviedol, že tento záver kontroly nerozporuje. Okrem priznania obžalovaného tento záver súdu vyplýva aj zo záverov už spomínanej kontroly vykonanej na mieste 6.9.2013 a v tomto smere z výpovedí svedkov Ing. G.P. a Ing. R. O., ktorí pri ohliadke zámkovej dlažby konštatovali jej zhodný stav so stavom v čase podania žiadosti o NFP. Tiež vyplýva z porovnania fotodokumentácie priloženej k žiadosti o poskytnutie NFP a fotodokumentácie zo spomínanej kontroly na mieste, ktorá osvedčuje už konštatovanú skutočnosť, že tieto práce vykonané neboli a stav chodníka bol v čase kontroly rovnaký, ako v čase podania žiadosti o NFP. Rovnako sa ku stavu týchto položiek na základe výsledkov ohliadky pred podaním znaleckého posudku vyjadril znalec. Podľa oboznámených zmlúv tieto práce mala v subdodávke vykonať spoločnosť G. pre spoločnosť C.. Obžalovaný Ing. P. T. fakticky riadil spoločnosť G. a osoba konateľa, jeho syna T. T. bola v tejto spoločnosti zapísaná iba formálne, pretože

obžalovaný ako starosta obce zo zákona nemohol vykonávať podnikateľskú činnosť. Zápisom svojho syna ako konateľa obžalovaný v podstate zakrýval, že podnikateľskú činnosť v tejto spoločnosti vykonáva naďalej. Tento záver je možné oprieť o výsluchy svedkov, z ktorých vyplynulo, že na všetkých rokovaníach pred uzavretím zmluvy so spoločnosťou C. za G. vystupoval obžalovaný Ing. P. T.. Tento za G. predkladal, resp. konštatoval pred zamestnancami C. vykonanie dohodnutých prác, teda aj vyššie uvedených prác na rekonštrukcii chodníka. Obžalovaný Ing. P. T. je pre súd osobou, ktorá ako starosta obce pripravovala spolu so svedkyňou Ing. H. U. projektovú dokumentáciu o rozsahu požadovanej rekonštrukcie ZŠ ako podkladu žiadosti o poskytnutie NFP. Je súčasne osobou, ktorá fakticky v rámci výkonu rekonštrukcie riadila činnosť spoločnosti G. s.r.o., aj keď v nej formálne vystupoval ako konateľ jeho syn-obžalovaný T. T.. Ing. P. T. je osobou, ktorá zamestnancom spoločnosti C. s.r.o., konkrétne svedkyňi O. V. (viď. obsah výpovede svedkyne) deklaroval v rámci prípravy súpisu prác, že tieto práce boli vykonané, pričom mal vedomosť o tomto jeho nepravdivom údaji a nakoniec je tiež osobou, ktorá za obec predložila žiadosť o platbu č. 1 vystavenú 6.8.2012, súčasťou ktorej bola náhrada platieb, ktoré za obec už z úveru poskytnutého na tento účel obci J. bankou spoločnosti C. s.r.o. neodôvodnene na jeho pokyn zaplatila. Pokiaľ ide o výmenu okien a dverí, a s tým súvisiace práce, súd z výpovedí svedkov na hlavnom pojednávaní, konkrétne najmä z výpovede Ing. H. U. mal za preukázané, že základný predpoklad, resp. koncepcia obžaloby o opakovanom - duplicitnom fakturovaní výmeny okien na ZŠ po tom, ako mali byť vymenené z prostriedkov ministerstva školstva nie je namieste. Svedkyňa potvrdila, že projekt vyhotovila presne podľa stavu budovy ZŠ v čase podania žiadosti o NFP teda, že nie všetky okná boli v tom čase vymenené a projekt bol vypracovaný výlučne na výmenu okien, ktorú ešte bolo potrebné vykonať. Rovnako z výpovede svedka Mgr. O. V. na hlavnom pojednávaní, po tom ako bol konfrontovaný s fotodokumentáciou stavu budovy ZŠ v roku 2008 vyplýva, že okná neboli všetky vymenené z prostriedkov ministerstva školstva. V rámci výpovede tohto svedka je potrebné poukázať na to, že v spontánnej časti síce uviedol, že boli vymenené všetky, ktorá výpoveď je zhodná s jeho stanoviskom predneseným kontrolórom z ministerstva pôdohospodárstva, čo bolo zrejme prvým momentom, ktorý tak kontrolórov a následne aj orgány prípravného konania viedol k nesprávnym skutkovým záverom v tomto smere. Aj svedok Mgr. Y.D. potvrdil, že okná na hlavnej budove boli vymenené v dvoch etapách. Najpodstatnejšou v tomto smere bola pre súd výpoveď svedkyne Ing. N.H., ktorá tiež na rozdiel od prípravného konania, po konfrontovaní s listinami na hlavnom pojednávaní uviedla, že v roku 2008 nemohli byť vymenené všetky okná. Keď už pre nič iné tak preto, že spoločnosť P. s.r.o. si uplatnila voči odberateľovi L. s.r.o. zádržné právo a nevydala mu 24 ks okien. Výpoveď svedkyne je v tomto smere pre súd úplne zhodná s výpoveďou obžalovaného Ing. P. T. a súčasne vysvetľuje, prečo na sklách okien, ktoré zabudovala spoločnosť G. sú štítky aj z roku 2007, ktorá skutočnosť tiež viedla kontrolórov k záveru o ich skoršej montáži ako v roku 2011. Táto skutočnosť logicky zodpovedá obhajobe obžalovaného Ing. P. T., že mal vedomosť o tom, že spoločnosť L. má k dispozícii predmetných 24 ks okien, ktoré neboli zabudované a ktoré následne spoločnosť G. osadila. Tak svedkyňa Ing. N.H., ako aj znalec Ing. N.N. potvrdili, že je možné aj po dlhšom skladovaní namontovať okná, ktoré boli vyrobené v skoršom čase, pretože pri dobrom skladovaní nie je dôvod na to, aby sa poškodili. Okrem svedkov, na výpovede ktorých súd poukázal, skutočnosť, že v roku 2008 neboli vymenené všetky okná na budove ZŠ potvrdila aj fotodokumentácia budovy ZŠ a projekt Ing. U.. Keď potom pracovníci ministerstva pôdohospodárstva pri kontrole na mieste v roku 2013 konštatujú, že na hlavnej budove ZŠ boli vymenené všetky okná, muselo sa to vykonať práve v období po schválení NFP a predložené faktúry a súpisy prác, ako aj samotné žiadosti o platbu je nutné hodnotiť ako pravdivé a vierohodné listinné dôkazy. Jedinou spornou zostala položka číslo 61, ku ktorej svedok Ing. G.P. uviedol, že pri ohliadke v roku 2013 zistili, že na budove sa nachádzali pôvodné dvere a preto neuznali dôvod na preplatenie tejto položky. K tomuto údaju svedka súd dospel k záveru, že jeho výpoveď je v tomto smere sčasti zavádzajúca, nakoľko konštatuje neuznanie tejto položky a charakterizuje ju ako neuznanie dodávky a montáže plastových dverí, pritom v žiadosti o platbu nie je uvádzaná ich montáž, ale iba dodanie. Skutočnosť, že boli dodané však okrem výpovede obžalovaného Ing. T., ktorý tieto dvere odovzdal pracovníkom spoločnosti C. s.r.o., keď finalizovali rekonštrukciu ZŠ, osvedčuje aj svedok L. K. s tým, že ich potom namontovali. Navyše iba z výpovede svedka nie je možné, najmä keď kontrola bola vykonaná bez prítomnosti investora, stavebného dozoru, prípadne stavbyvedúceho, verifikovať jeho údaj, že tieto dvere ozaj neboli dodané. Svedok ani nemohol mať vedomosť, kde sú uskladnené. Na ich skutočné dodanie nasvedčuje aj vystavená faktúra,

ako aj faktúry a dodacie listy dodávateľov, ktoré súd prečítal. Údaje svedkov X. T., Y. O., že všetky okná boli vymenené v roku 2008 súd hodnotil ako nevierohodné, nakoľko nekorešpondovali s vyššie uvedenými výpoveďami svedkov, ani s listinami. Nakoľko rekonštrukcia ZŠ a ďalších budov prebiehala vo viacerých etapách, pracovali na nej rôzne právnické a fyzické osoby, je pre súd pochopiteľné, že nie každý svedok bol schopný presne v časovom rámci vymedziť, kedy boli ktoré práce konkrétne vykonané. V prípade svedka O. je možné jeho chybný údaj usudzovať aj z toho, že poznal konkrétnych pracovníkov, ktorí na rekonštrukcii jedálne pracovali a išlo o pracovníkov spoločnosti G., ale súčasne tvrdil, že túto rekonštrukciu mal vykonávať p. Y. z inej spoločnosti v rokoch 2011 až 2013. Pritom aj z výpovede svedka G. Y. a faktúr vyplýva, že vykonával práce na telocvični a jedálni v roku 2010 a nie v čase, ako to opísal menovaný svedok. Pokiaľ ide o dodávku a montáž žľabov a zvodov, súd aj tieto práce vyhodnotil ako vykonané, vychádzajúc z fotodokumentácie predkladanej so žiadosťou o platbu ministerstvu a aj z vyjadrenia znalca na hlavnom pojednávaní, pričom je nesporné, že žľaby a zvodov sú dodané a namontované. V tomto smere tento záver potvrdzuje aj výpoveď svedka Q. W., stavbyvedúceho spoločnosti C. s.r.o., že v čase dokončenia rekonštrukcie ZŠ montovali už iba žľaby a zvodov v časti budovy, ktorá ešte nebola zateplená. V prípade neuznania položky 210 - demontáže strešnej krytiny sa súd nestotožnil so záverom kontroly na mieste, nakoľko svedok Ing. G.P. vyjadril iba pochybnosť o tom, či bolo možné naspäť namontovať pôvodnú strešnú krytinu a tiež, či bolo namieste fakturovať jej demontáž vo výmere 572 m² na vykonanie montáže snečných kolektorov. K tomu sa zhodne vyjadril aj znalec. Z výpovede svedka Y. O. a aj logickým záverom súdu je, že vzhľadom na rozmery snečných kolektorov nebol dôvod na demontáž strešnej krytiny v takom rozsahu ako bol fakturovaný, ale pre súd je nesporné, že na osadenie snečných kolektorov jej demontáž bola nutná. Schválený projekt ako podklad NFP s touto položkou v uvedenom rozsahu počítal, cena bola predmetom verejnej súťaže a bez ohľadu na to, či išlo o demontáž 572 m², alebo 32 m² mal žiadateľ právo preplatenie tejto položky žiadať. Pre súd je v tomto smere nepochopiteľné, prečo projekt nepočítal s demontážou a montážou, ani s novou strešnou krytinou v potrebnej výmere, ale prípadné neehospodárne vynaloženie prostriedkov na rekonštrukciu už nepatrí do sféry trestného práva. Aj keď by táto položka, vzhľadom na jej neehospodárne vynaloženie, nebola zo strany ministerstva s týmto odôvodnením preplatená, neznamená to trestnú zodpovednosť konajúcich osôb, najmä keď fakturácia tejto položky vyplýva zo schváleného NFP a projektu. Poslednou neschválenou uplatnenou položkou bola montáž 1ks pisoára a súvisiacich prác, kde sa súd opäť nestotožnil so závermi kontroly na mieste, že nebol dodaný a namontovaný. Obžalovaný Ing. P. T. predložil a súd oboznámil fotodokumentáciu vyhotovenú obžalovaným v krátkom čase po kontrole na mieste, ktorá preukazuje správnosť fakturácie a uplatnenia preplatenia aj tejto položky. Dodanie a montáž 2 ks pisoárov preukazuje aj fotodokumentácia predložená so žiadosťou o platbu č. 2. Po takto zistenom skutkovom stave súd po právnej stránke hodnotil konanie obžalovaného Ing. P. T. ako spáchanie prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 30.6.2016, pretože obžalovaný ako žiadateľ a prijímateľ NFP na základe žiadosti o platbu č. 1 v mene obce W. I. požiadal o preplatenie sumy 11.792,15 € za práce vykonané na položkách 560 a 564 projektu napriek tomu, že vedel, že tieto práce v skutočnosti vykonané neboli. Tieto finančné prostriedky tvorili súčasť platby vo výške 152.250,02 € pre obec, ktorú zastupoval ako starosta. Tým konaním potom použil prostriedky z rozpočtu spravovaného v zastúpení Európskych spoločenstiev na iný účel, ako boli pôvodne určené, a tým umožnil spôsobenie sprenevery a spôsobil tak väčšiu škodu. Obžalovaný Ing. P. T. z hľadiska zavinenia spáchal trestný čin úmyselne, a to v úmysle priamom podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom. Nakoľko vo veci ide o právnu kvalifikáciu skutku ako spáchanie prečinu súd skúmal, či vo veci v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného, nie je jeho závažnosť nepatrná a nejde o prečin s negatívnym záverom. Obžalovaný podľa názoru súdu konal cielene a vedome. Okrem toho, že vystupoval ako štatutárny zástupca obce a mal mať záujem na riadnom dodaní prác a materiálov, súčasne vystupoval v pozícii faktického dodávateľa prostredníctvom spoločnosti, ktorú evidentne v rozpore so zákonom riadil a vykonával tak zárobkovú činnosť nad zákonom povolený rámec, čo samozrejme aj vzhľadom na snahu dodať dielo za nižšiu ako bola vysúťažaná cena, v tomto prípade viedlo k uplatneniu zaplatenia prác, ktoré v skutočnosti vykonané neboli, z ktorého hľadiska považoval súd zavinenie na strane obžalovaného za závažné. Práve on vlastne

oficiálnemu dodávateľovi spoločnosti C. s.r.o. oznámil, ktoré práce je možné fakturovať aj s predmetnými nevykonanými položkami, čím zamestnancov tejto spoločnosti uviedol do omylu a súčasne ako zástupca obce potvrdil, že práce vykonané boli. Súd prihliadal aj na následok, ktorým bola výška spôsobenej škody viac ako štvornásobne prekračujúca hranicu väčšej škody a tiež na okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, ktoré videl v obhajobe obžalovaného, že poslancov riadne informoval o prebiehajúcich prácach a títo schvaľovali predkladané žiadosti o platby, čo poslanci ako svedkovia a ani zápisnice z obecných zastupiteľstiev nepotvrdili, naopak z nich vyplývala nespokojnosť s prácou obžalovaného ako starostu, ktorá viedla až do vyhlásenia referenda na jeho odvolanie.

V prípade obžalovaného Ing. L. U. mal súd za to, že obžalovaný svojím konaním poskytol pomoc na spáchanie uvedeného prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 30.6.2016 a tým naplnil znaky účastníctva podľa § 21 písm. d) Trestného zákona, pretože zadovážil prostriedky na spáchanie činu. Zadováženie prostriedkov súd videl v tom, že ako stavebný dozor potvrdil najneskôr 4.4.2011 na súpise prác vykonanie položiek číslo 560 a 564, ktoré potvrdenie nebolo pravdivé, nakoľko tieto práce vykonané neboli a keby svoje povinnosti stavebného dozoru vykonával riadne podľa mandátnej zmluvy, nestali by sa súčasťou žiadosti o platbu č. 1. Obhajobu obžalovaného že v čase, keď súpis prác podpísal a pečiatkou potvrdil, stavebný dozor aktívne nevykonával, nakoľko svoje povinnosti stavebného dozoru zmluvne preniesol na svedka Ing. G. O., súd hodnotil ako účelovú so snahou zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Pokiaľ obžalovaný uviedol, že stavebný dozor vykonával do januára 2011 a potom ho mal vykonávať menovaný Ing. O., súd uvádza, že zmluva medzi nimi o výkone stavebného dozoru Ing. O. neobsahuje dátum a nie je z nej zrejmé, v akom čase bola uzavretá. Svedok Ing. O. však uvádza, že dozor mal vykonávať od mája do decembra 2011. V jednom prípade v tomto čase telefonicky potvrdil rozsah prác, ktoré boli na stavbe vykonané obžalovanému Ing. U., pričom podľa popisu prác, ktoré boli vykonávané v čase jeho výkonu stavebného dozoru, tieto zodpovedajú fakturácii a druhej žiadosti o platbu, čo je možné aj zaradiť do konkrétneho obdobia novembra 2011, kedy bola faktúra a súpis prác vystavené. Pokiaľ ide o výkon stavebného dozoru v čase vyhotovenia súpisu prác najneskôr spomínaného 4.4.2011 je zrejmé, že v tomto čase stavebný dozor vykonával obžalovaný Ing. U.. Jeho obhajoba o výkone dozoru do januára 2011 neobstojí aj z toho hľadiska, že do januára 2011 v podstate žiadne práce na stavbe vykonávané neboli a až 17.1.2011 spoločnosť C. uzavrela zmluvu o dielo číslo XXX so spoločnosťou G., spol. s r.o. W. I., po ktorom dátume sa rekonštrukčné práce začali. Z uvedených časových súvislostí je teda zrejmé, že 4.4.2011 aktívne stavebný dozor vykonával Ing. U. a keď potvrdil na súpise prác aj položky číslo 560 a 564, zadovážením prostriedkov (nakoľko súpis prác bol podkladom fakturácie a tá bola podkladom žiadosti o platbu) je možné uzavrieť, že tým poskytol obžalovanému Ing. P. T., ako páchatelovi, pomoc na spáchanie prečinu, pričom konal minimálne v nepriamom úmysle v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona teda vedel, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie záujmu chráneného týmto zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Súd záverom uzatvára, že obžalovaný Ing. U. vedel, že rekonštrukcia je financovaná z prostriedkov EÚ, čo vyplýva aj z jeho účasti na verejnej súťaži, na základe výsledkov ktorej vykonával funkciu stavebného dozoru. Na jeho vedomosť o porušení povinností stavebného dozoru nasvedčuje aj jeho prístup v rámci dokončenia rekonštrukcie ZŠ, keď časť svojej odmeny daroval obci W. I., ktorý postoj obžalovaného súd v jeho prospech vyhodnotil v rámci ukladania trestu. Rovnako ako v prípade obžalovaného Ing. P. T., aj u obžalovaného Ing. L. U., nakoľko vo veci ide o právnu kvalifikáciu skutku ako spáchanie prečinu, súd skúmal či vo veci v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného, nie je jeho závažnosť nepatrná a nejde o prečin s negatívnym záverom. Podľa názoru súdu bola úloha obžalovaného Ing. L. U. v rámci spáchania činu vzhľadom na jeho postavenie stavebného dozoru podstatná, pretože práve jeho potvrdením aj prác, ktoré vykonané neboli, umožnil dokončenie činu a súd aj v jeho prípade poukazuje najmä na výšku spôsobeného následku. K právnej kvalifikácii konania obžalovaných Ing. P. T. a Ing. L. U. súd dodáva, že síce obžalobou bolo ich konanie kvalifikované aj ako spáchanie zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ktorú kvalifikáciu súd vypustil vzhľadom na zmenu skutkových zistení, ktoré viedli k záveru, že na štátnom rozpočte Slovenskej republiky bola konaním obžalovaných spôsobená škoda vo výške 1.387,31

€, pričom na spáchanie trestného činu subvenčného podvodu sa vyžaduje najmenej väčší rozsah, t. j. škoda aspoň 2.660,- euro.

Obaja obžalovaní Ing. P. T. aj Ing. L. U. doteraz viedli riadny život, neboli súdom trestaní a Ing. P. T. v rámci konfrontácie so znalcom uznal, že položky 560 a 564 pri SO 07 neboli dodané, ktorý postoj súd hodnotil ako jeho priznanie. Pri nezistení prítvážujúcich okolností v zmysle § 37 Trestného zákona tak súd konštatoval u oboch obžalovaných prevahu poľahčujúcich okolností, v dôsledku čoho upravil hornú hranicu trestnej sadzby jej znížením o jednu tretinu. V prípade obžalovaného Ing. L. U. je potrebné poukázať ešte na ustanovenie § 21 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého sa na trestnú zodpovednosť účastníka použijú ustanovenia o trestnej zodpovednosti páchatela, ak tento zákon neustanovuje inak. V rámci výmery peňažných trestov súd prihliadal potom najmä na mieru zavinenia obžalovaných, ktorý vo vyššom rozsahu videl u obžalovaného Ing. P. T., v prípade ktorého považoval za primeraný peňažný trest 1.200,- € a v prípade obžalovaného Ing. L. U. 600,- € aj s prihliadnutím na to, že v jeho prípade ide o účastníka na trestnom čine a na to, že sa v prospech obce W. I. vzdal časti svojej odmeny za prácu stavebného dozoru. Spolu s uloženými peňažnými trestami súd ustanovil pre prípad, že by výkon peňažných trestov bol úmyselne zmarený aj náhradné tresty odňatia slobody na jeden rok; u obžalovaného Ing. P. T. a na šesť mesiacov u obžalovaného Ing. L. U..

Naproti tomu, v prípade obžalovaných Y. U. a T. V. súd dospel k záveru, že ich konanie nenapĺňa všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, najmä z hľadiska zavinenia (nenaplnenie znakov úmyselného konania z ich strany) a u obžalovaných T. T. a T. T. nebolo preukázané, že sa dopustili konania, ktoré im za vinu kládla obžaloba. Preto obžalovaných Y. U. a T. V. podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku a obžalovaných T. T. a T. T. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby. Je pravdou, že obaja menovaní vykonávali uvedené funkcie, či už konateľ a alebo stavbyvedúceho. V tomto smere vo vzťahu k prácam, ktoré boli fakturované je tiež pravdou, že obžalovaný Y. U. ako stavbyvedúci potvrdil na zisťovacom protokole k súpisu prác datovanom 4.4.2011 a T. V. ako konateľ spoločnosti C. s.r.o. potvrdil súpis prác zo 4.4.2011, súčasť ktorých dokumentov tvorili aj práce, ktoré vykonané neboli (položky 560 a 564). Na trestnosť takto ich vymedzeného konania sa vyžaduje úmysel. Súd dospel k záveru, že tento vnútorný vzťah predpokladaný zákonom nebol vo vzťahu k ich konaniu dokazovaním preukázaný. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že ani jeden z týchto dvoch obžalovaných v čase vydania potvrdenia o vykonaných prácach na stavbe nepracoval a o jej priebehu nemal žiadne informácie. Obžalovaný Y. U. v tomto smere poukázal na dôveru k údajom, ktoré o vykonaných prácach uvádzal obžalovaný Ing. T. a tiež na to, že súpis prác bol potvrdený aj stavebným dozorom Ing. U.. Obžalovaný T. V. zas poukázal na to, že dôveroval Y. U., ktorý bol stavbyvedúci a keď on potvrdil zisťovací protokol nemal dôvod nepotvrdiť potom súpis prác. Súd uveril ich obhajobe, vychádzal aj z toho, že žiadny dôkaz nepotvrdil, že by títo dvaja obžalovaní mali vedomosť o tom, že v skutočnosti nie všetky práce, ktoré boli fakturované, resp. tvorili súčasť súpisu prác, neboli vykonané. Tento záver podporuje aj celková situácia, že v podstate všetko na stavbe manažoval obžalovaný Ing. T., či už ako starosta obce, alebo osoba fakticky riadiaca dodávateľa stavebných prác G. s.r.o. Tento záver v podstate v iných súvislostiach vyplýva aj z výpovedí členov obecného zastupiteľstva, ktorí namietali, že nemali riadne informácie o tom, ako rekonštrukcia pokračuje a nevedeli sa dostať k účtovným dokumentom, alebo aj to, že ani riaditeľ školy a jeho zástupca nemali vedomosť o cieľoch a rozsahu rekonštrukcie ZŠ. Výjadrenia obžalovaných Y. U. a T. V. sú potom v zhode s výpovedami svedkov a vykonané dôkazy na ich strane nepotvrdzujú možný záver, že by chceli, resp. vedeli že potvrdili svojimi podpismi vykonanie prác, ktoré vykonané neboli. To, že sa títo obžalovaní spoliehali, že údaje od obžalovaných Ing. P. T. a Ing. L. U. sú správne, je možné hodnotiť z ich strany maximálne ako nedbanlivosť.

V prípade obžalovaného T. T. ide o podpis na súpise prác zo 4.4.2011, kde sa nachádza nečitateľná šifra a pečiatka s menom T. T.. Obžalovaný T. T. poprel, že by išlo o jeho podpis a žiadny dôkaz, ktorý bol vykonaný, pričom strany dôkazy v tomto smere ani nenavrhl, nepotvrdil, že ide o jeho podpis. Obdobne žiadny dôkaz nepotvrdil, že obžalovaný T. T. bol výlučným užívateľom pečiatky s jeho podpisom. Na margo skutočnosti, že sa na súpise prác nachádza takýto nečitateľný podpis a pečiatka s menom obžalovaného T. T. a už uvedenému konštatovaniu, že nebol vykonaný a ani navrhnutý dôkaz na

pravosť podpisu, či ide o podpis obžalovaného T. T. súd považuje za potrebné dodať, že ani prípadné dokazovanie v tomto smere by neprineslo iný záver v rozhodnutí súdu. Maximálne v prípade potvrdenia pravosti podpisu T. T. by existoval iný dôvod na jeho oslobodenie spod obžaloby (§ 285 písm. b) Trestného poriadku), pretože aj vo vzťahu k nemu by platil záver súdu o maximálne nedbanlivostnom konaní z jeho strany. Nehovoriac o tom, že jeho podpis na súpise prác súd považuje za nadbytočný. Obžalovaný T. T. nebol v čase vyhotovenia súpisu prác, ktorý deklaroval aj práce na položkách 560 a 564, štatutárnym zástupcom dodávateľskej spoločnosti C. s.r.o. a žiadny dôkaz nepreukázal, že rozhodnutie o dodaní diela formou subdodávateľského vzťahu so spoločnosťou G. s.r.o. by mal prvky podvodného konania už v čase uzavretia zmluvy. Obžalovaný teda nebol osobou, ktorá by mala súpis prác potvrdzovať a jeho prípadný podpis na tejto listine nemá žiadne právne účinky.

V prípade obžalovaného T. T. dokazovanie nepreukázalo z jeho strany žiadne aktívne konanie na deklarovaní prác, ktoré vykonané neboli, naopak z výsluchov obžalovaného, obžalovaného Ing. P. T. a svedkov vyplýva, že skutočne iba formálne vykonával funkciu štatutárneho zástupcu spoločnosti G. s.r.o., túto ďalej v rámci predmetnej rekonštrukcie aktívne viedol obžalovaný Ing. P. T.. Na margo všetkých štyroch obžalovaných, ktorých súd spod obžaloby oslobodil, súd považuje za potrebné dodať, že obžaloba u každého z nich konštatovala zavinenie v tom, že sa mali rôzne, z titulu svojich funkcií, podieľať na deklarovaní nevykonaných prác, pričom obžaloba bola podaná za dva skutky, číselne vyjadrené ako I. a II. - dve žiadosti o platbu. Pritom zisťovací protokol a súpis prác k žiadosti o platbu č. 2 na č. 1. 122, 123-155 prílohy č. 7 neobsahujú žiadne podpisy a pečiatky a teda vo vzťahu ku skutku pod bodom II. obžaloby so škodou vo výške 12.206,66 € neexistuje dôkaz, že by obžalovaní Y. U., T. V., T. T. a T. T. akýmkoľvek spôsobom participovali na deklarovaní nepravdivých skutočností tak, ako im to bolo kladené za vinu“.

+ + +

Proti tomuto rozsudku podali riadne a včas odvolanie prokurátor i obžalovaný Ing. P. T. a obžalovaný Ing. L. U..

Prokurátor v odvolaní argumentoval takto: „ Odvolanie podané proti všetkým výrokom v rozsudku v neprospech obžalovaných odôvodňujem nasledovne. Nestotožňujem sa s názorom Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica v tom, že upravil skutok v bode 1 a v bode 2 obžaloby tak, že vypustil zo skutku viaceré položky, upravil výšku škody a upravil právnu kvalifikáciu s tým, že zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 30.6.2016 bol prekvalifikovaný na prečin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 30.6.2016 a za uvedený prečin uznal vinných Ing. P. T. a Ing. L. U.. Nestotožňujem sa s názorom Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica v tom, že oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku Y. U. a T. V. s odôvodnením, že skutok nie je trestným činom. Nestotožňujem sa s názorom Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica v tom, že oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku T. T. a T. T. s odôvodnením, že nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní. Trvám na tom, že všetci obžalovaní uvedení v obžalobe sa dopustili trestnej činnosti popísanej v skutku v bode 1 a v bode 2 obžaloby s podielom činnosti v rámci reťazenia jednotlivých úloh tak, ako je to v skutku uvedené. Trvám na tom, že jednotlivé položky, ktoré sú uvedené v bode 1 a 2 v skutku, boli realizované s výnimkou montáže pisoáru a dodávky sanitárnej techniky. Jednotlivé položky vychádzali zo súpisu prác, fakturácie a jednotlivých žiadostí o platbu, a po kontrole týchto položiek neboli uznané ako vykonané. Ako príklad uvediem cenovo najdrahšie položky, montáž plastových okien a dverí, kde videl súd disproporciu. Svedkovia Ing. G.P., Ing. R. O. a Ing. Y.U., ktorí vykonávali kontrolu na stavenisku potvrdili, že fakturované plastové okná neboli vymieňané v rámci kontrolovaného projektu, boli inštalované na budove školy v rámci predchádzajúceho projektu. Tieto skutočnosti potvrdzujú aj svedkovia Mgr. O. V. a Mgr. Y.D.. Výmena okien bola uskutočnená v rokoch 2007 a 2008, čomu zodpovedá aj štítok na rámoch okien, ktorý potvrdzuje rok výroby 2007. Dodávku plastových okien v rokoch 2007-2008 potvrdzuje aj svedkyňa Ing. H. U.-projektantka a Ing. N.H.-konateľka spoločnosti, ktorá okná vyrábala. Svedok Y. O.,

zamestnanec ZŠ v W. I. od roku 2009 tiež potvrdil existenciu plastových okien na budove školy pred jeho príchodom. Celkovo sa malo jednať o 27 plastových okien na čelnej (južnej) strane, 12 na východnej a 12 na západnej strane. Svedkovia potvrdzujú fiktívnosť vykonaných prác s odstraňovaním a inštaláciou strešnej krytiny. Pri posudzovaní podielu činnosti jednotlivých obžalovaných na páchaní žalovaných skutkov a trestných činov je potrebné uviesť, že obž. Ing. P. T. a obž. T. T. fakticky vlastnia spoločnosti, ktoré sa zaoberajú stavebnou činnosťou. Z dôvodu výkonu funkcie starostu obce, právomoci so spravovaním uvedených spoločností preniesli na iné osoby, a to na T. T., ktorý sa stal konateľ spoločnosti G. s.r.o. W. I. a T. V., konateľa spoločnosti C., spol. s r.o., O.. Z dokazovania vyplynulo, že takýto prenos kompetencií bol len formálny a reálny výkon spravovania spoločnosti bol na osobách Ing. P. T. a T. T.. Tak ako bol uznaný vinným obž. P. T. a Ing. L. U., ktorý vykonával stavebný dozor, mal byť uznaný vinným aj obž. T. T., ktorý reálne vykonával činnosť konateľa spoločnosti; obž. T. V., na ktorého boli prenesené kompetencie konateľa spoločnosti a ktorý podpisoval doklady smerujúce k získaniu finančných prostriedkov aj za nevykonané práce; obž. Y. U., ktorý bol stavbyvedúcom a taktiež potvrdzoval nevykonané práce a obž. T. T., na ktorého boli prenesené kompetencie konateľa spoločnosti. Bez aktívneho konania ktoréhokolvek z obžalovaných by nebolo možné fakturovať a žiadať úhradu platby z operačného programu, následne peniaze prijať a poukázať ďalšej spoločnosti. Som toho názoru, že relevantným podkladom pre súpis tovarov a prác, ktoré sú uvedené v bodoch 1 a 2 v skutku obžaloby sú listinné podklady získané v rámci prípravného konania, a to závery kontroly, žiadosti o nenávratný finančný príspevok z regionálneho operačného programu, zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, žiadosti o platbu, faktúry a súpisy prác. Tieto listiny potvrdzujú, že práce uvedené v skutku neboli realizované a dodané, a tým bola spôsobená škoda na ERDF a ŠR SR. Listinné podklady na rozdiel od výpovedí svedkov majú svoju stabilnú výpovednú hodnotu a pripúšťam, že svedkovia vzhľadom na odstup času mohli rozdielne interpretovať jednotlivé fakty, ktoré z listín vyplývajú. Rovnako som toho názoru, že nie je možné vyvinúť páchatel'a spod žalovaného skutku len na základe jednoduchého popierania toho, čo sa stalo, pretože zodpovednosť páchatel'ov vychádza zo zodpovednosti vyplývajúcej z pracovného zaradenia, resp. zo vzťahu k zainteresovaným stavebným spoločnostiam. Ako nevierohodné sa javí tvrdenie, že pečiatku spoločnosti použitú na faktúrach mohol použiť ktokoľvek zo spoločnosti bez toho, aby konateľ spoločnosti o tom vedel. Obžalovaný nemôže prezentovať nevšímavý postoj k takým zložitým procesom ako je čerpanie prostriedkov z regionálneho operačného programu, resp. štátneho rozpočtu a transferom peňazí rádo vo desiatkach tisícoch eur. Je nepredstaviteľné, aby vlastník spoločnosti sa v týchto zložitých procesoch spoliehal na osobu, ktorá je formálne konateľom spoločnosti, a nemá predstavu o právnej forme tejto spoločnosti. S poukazom na tieto skutočnosti považujem rozsudok Špecializovaného trestného súdu v časti o uznaní viny a uložení trestu ako aj v časti oslobodenia spod obžaloby za nesprávny, vychádzajúci z nedostatočného vyhodnotenia dôkazov. Navrhujem Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako odvolaciemu súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušiť rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/4/2019 zo dňa 18.7.2019 a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátiť vec súdu prvého stupňa aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol“.

Obžalovaný Ing. P. T. v odvolaní, prostredníctvom obhajcu, uviedol: „Z obsahu podanej obžaloby, ktorá obsahovala 51 položiek, ktoré nemali byť zrealizované a dodané, bol obžalovaný Ing. P. T. napadnutým rozsudkom uznaný za vinného v rozsahu dvoch položiek, a to položky pod č. 560 - podklad alebo kryt z kameniva hrubého drveného veľkosti 32-63 mm s rozprestretím a zhutnením v sume 5.710,- € a položky č. 564 - kladenie zámkovej dlažby dodávka v sume 8.163,12 € (ďalej aj ako „položky 560 a 564“) a to z dôvodu, že ako súd uvádza v odôvodnení napadnutého rozsudku, na rozdiel od podanej obžaloby po vykonaní dokazovania dospel k zisteniu, že závery obžaloby v ostatných položkách sa nepotvrdili. Nevykonanie prác uvedených pod položkami č. 560 a 564 malo podľa súdu prvého stupňa vyplývať z vyjadrenia obžalovaného Ing. P. T., ktorý mal vo svojom vyjadrení k fotodokumentácii z kontroly vykonanej na mieste pracovníkmi MPaRV SR na hlavnom pojednávaní uviesť, že tento záver kontroly nerozporuje. Sú tu de facto toto vyjadrenie obžalovaného Ing. P. T. považuje za priznanie k spáchaniu skutku, čo vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku na strane č. 45. Podľa názoru obhajoby i obžalovaného samotného Ing. P. T. nešlo pri konverzácii so znalcom o priznanie a toto jeho vyjadrenie nemalo byť potvrdením nezrealizovania predmetných prác. Práve naopak obžalovaný Ing. P.

T. počas každého svojho vyjadrenia, či už v prípravnom konaní alebo priamo v konaní pred súdom uvádza, že všetky práce boli dodané a zrealizované tak, ako bolo uvedené v Žiadosti o platbu č. 1, pričom nijaké práce, t. j. žiadnu z vytknutých položiek žiadosti obžalovaný Ing. P. T. výslovne neuznal, t. j. neuznal, že by tieto zrealizované neboli. Úvaha a následne i záver súdu o tom, že išlo o priznanie obžalovaného je preto nesprávny a v rozpore s ostatnými výsledkami dokazovania počas konania na súde. V tomto prípade išlo iba o nedorozumenie medzi obžalovaným Ing. P. T., ktorý v rámci svojho vyjadrenia poukazoval na tú skutočnosť, že nie všetky plochy v objekte Základnej školy boli predmetom projektu a žiadosti o NFP k predmetnému projektu a teda v nijakom prípade nepoukazuje na položky č. 560 a 564 ako sa môže zdať. Zo zvukového záznamu z hlavného pojednávania zo dňa 25.4.2019, počas výsluchu znalca, totiž nevyplývajú skutočnosti, na ktoré sa súd odvoláva. Máme za to, že súd pravdepodobne poukazuje na vyjadrenie obžalovaného Ing. P. T. zo záznamu z CD časť 2, čas: 1:16:12 a nasl., kedy sa obžalovaný Ing. P. T. vyjadruje, že uvedené nenamietal, čo bolo následne aj zaprotokolované v zápisnici z tohto hlavného pojednávania. Avšak z obsahu predchádzajúcej komunikácie týkajúcej sa aj zámkovej dlažby a spevnených plôch (záznam z CD časť 2 od 1:12:45 - 1:16:20) preukázateľne vyplýva, že obžalovaný Ing. P. T. chcel týmto svojim výrokom uviesť, že nie všetky plochy, ktoré sa v objekte nachádzajú boli predmetom projektu a teda i žiadosti o NFP. Obžalovaný Ing. P. T. týmto svojim výrokom nijako nepotvrdil, že obe rozporné položky nevykonal, resp. že by priznal že neboli vykonané. Máme za to, že z výpovedí svedkov kontrolórov Ing. G.P. i Ing. R. O. na hlavnom pojednávaní 19.3.2019 a vykonaného dokazovania preukázateľne vyplynulo, že títo kontrolóri pri vykonaní kontroly a následne i pri vypracovaní Správy o výsledku kontroly pochybili v základných pravidlách vykonania kontroly a teda, že táto kontrola bola vykonaná povrchno, neodborne, nedôsledne a neprofesionálne. Uvedení kontrolóri pritom sami vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní uznali tieto svoje pochybenia, čo je zachytené vo zvukových záznamoch i v samotnej zápisnici z tohto pojednávania. Napr. na str. 11 zápisnice z HP zo dňa 19.3.2019 počas výsluch Ing. R. O. je uvedené: „Svedkyňa boli súčasne predložené predmetné faktúry na nahliadnutie, po ktorom preštudovaní uvádza, že sa nevie vyjadriť prečo bolo konštatované duplicitné fakturovanie, keď v predmetných faktúrach sú uvedené iné rozmery okien a ich iný počet ako mali byť montované podľa Dodatku 2 zmluvy o NFP.“ Svedkyňa tak najskôr uvádza, že trvá na svojich záveroch uvedených v Správe o výsledku kontroly, avšak po konfrontácii s dôkazmi, ktoré tvorili podklad k jej záverom uvedeným v tejto správe uznáva, že tieto jej závery sú nesprávne a nevie sa vyjadriť prečo takto rozhodla. Nešlo pritom iba o výmenu okien na hlavnej budove ZŠ, ale kontrolóri úplne bezdôvodne neuznali napr. i položku č. 61 - Dodávka vonk. dverí plast 3250x2000 2 ks s odôvodnením uvedeným v Správe z výsledku kontroly na str. 4, že „pri kontrole na mieste bolo zistené, že dvere sú staré drevené. Napriek tomu si ich prijímateľ nárokoval ako nové plastové.“ Z uvedeného vyplýva, že kontrolóri nevedeli dokonca ani správne zhodnotiť rozdiel medzi položkami dodávka a montáž dverí, keď položku dodávka dverí zamietli z dôvodu, že tieto dvere neboli namontované, pričom ďalej nezisťovali, či boli tieto dvere dodané alebo nie, ale odvolávali sa na skutočnosť, že neboli namontované, hoci z nijakej položky žiadosti o platbu nevyplýva ich montáž. Ako sa i samotná svedkyňa Ing. R. O. pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní 19.3.2019 vyjadrila: „Ja mám stavebné stredoškolské vzdelanie a vysokoškolské vzdelanie v odbore ekonomika riadenia stavebníctva..... Ja nemám konkrétne osobné skúsenosti s realizáciou väčších stavieb, iba z jednoduchých školských brigád a zo stavby rodinného domu.“ Neprofesionalita kontrolórov aj ich závery uvedené v Správe o výsledku kontroly, ktoré boli vyvrátené počas dokazovania v tomto trestnom konaní, spochybňuje obsah celej tejto správy ako hlavného dôkazu v tomto trestnom konaní, a teda nemôže tvoriť dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného Ing. P. T., a to ani v časti, t. j. v položkách 560 a 564. Potvrdením vyššie uvedeného je i fakt, že z 51 položiek, ktoré boli v dôsledku Správy z výsledku kontroly neuznané, a ktoré následne tvorili i podklad k obžalobe, bolo preukázaných počas dokazovania 49 položiek, t. j. 96 %, ktoré prvostupňový súd podrobne uvádza v odôvodnení svojho rozhodnutia. Iba skutočnosť, že predmetom dokazovania bolo 51 položiek spôsobilo, že položkám 560 a 564 sa nevenovala dostatočná pozornosť, avšak v kontexte s vyššie uvedeným je zrejmé, že aj pri týchto položkách závery kontroly zaznamenané v Správe o výsledku kontroly nie sú správne, resp. dostatočné na odôvodnenie záveru, že tieto práce neboli vykonané. Znalec zároveň vo svojom znaleckom posudku k zámkovej dlažbe uvádza: „Ohliadkou na mieste bolo zistené, že spevnené plochy z betónovej zámkovej dlažby pri objekte Družina a Telocvična sú vyhotovené v inom tvare, v inom rozsahu a čiastočne na inom mieste, ako je navrhnuté v projektovej

dokumentácii na výkrese č. 4 Spevnené plochy. Z podkladov v spise je zrejmé, že tieto plochy boli vybudované pred podaním žiadosti o NFP na MPaRV SR.“ Znalec týmto odkazom na podklady v spise mal zrejme na mysli vyjadrenie Ing. R. O. zo 6.3.2015, na ktoré poukazuje na str. č. 23 posudku, ktorá v tomto vyjadrení uviedla, že boli spevnené plochy vybudované už pred registráciou žiadosti na RO pre ROP dňa 11.6.2009, kde sa nachádzali fotografie preukazujúce realizáciu prác ešte pred začatím realizácie projektu NFP XXXXXXXXXXXX ITMS XXXXXXXXXXXX s názvom „Stavebné úpravy a zateplenie Základnej školy W. I.“ Vyššie uvedené vyjadrenie znalca však nie je správne, nakoľko ako zo zápisnice z výsluchu svedka Ing. R. O. zo 6.3.2015 vyplýva, táto v nej k položkám 560 a 564 uvádza, že: „RO pre ROP nahliadol do fotodokumentácie žiadosti o NFP projektu číslo NFP XXXXXXXXXXXX a ITMS XXXXXXXXXXXX s názvom: „Stavebné úpravy a zateplenie Základnej školy W. I.“, ktorá bola na RO pre ROP zaregistrovaná 11.6.2009, kde sa nachádzala fotografia preukazujúca realizáciu prác ešte pred začatím realizácie projektu....“ Máme za to, že v tomto konaní nebola vina obžalovaného Ing. P. T. jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukázaná, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že súd sa mylne domnieval, že obžalovaný Ing. P. T. sa ku skutku v rozsahu položiek 560 a 564 priznal a súčasne z dôvodu, že uvedené vyplýva aj zo Správy o výsledku kontroly, avšak ako sme vyššie uviedli, táto správa je nedôveryhodná a to v celom svojom obsahu, nakoľko bola vypracovaná kontrolórkou, ktorá na vyvodenie takýchto záverov nemala dostatočnú odbornú kvalifikáciu ani skúsenosti, čo nakoniec aj zo samotného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo. Z týchto dôvodov sme názoru, že súd mal v tejto situácii použiť jednak zásadu prezumpcie neviny tak, ako je rozsiahlejšie definovaná aj v citovanom Uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.11.2010, sp. zn. 5To/20/2010 ale súčasne v spojení so zásadou in dubio pro reo. Máme za to, že z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd pri hodnotení položiek č. 560 a 564 nepostupoval dôsledne v zmysle zásady uvedenej v ustanovení § 2 ods. 12 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, v zmysle ktorej mal hodnotiť dôkazy síce podľa svojho uváženia, avšak toto uváženie má vychádzať zo starostlivo zvážených okolností prípadu i v ich súhrne. Dôkazný postup súdu je potrebné vyčerpávajúcym spôsobom v odôvodnení rozsudku popísať a logicky i vecne presvedčivým spôsobom zdôvodniť. Sme toho názoru, že z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, ako sa súd vyrovnal s obhajobnými tvrdeniami obžalovaného Ing. P. T. uvedenými v časti II. tohto odôvodnenia odvolania a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posúdil ním zistené skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona v otázke viny a trestu. Prvostupňový súd v tomto smere iba poukázal na jedno vyjadrenie obžalovaného Ing. P. T. pri výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní, ktoré si podľa názoru obžalovaného súd iba zle vysvetlil, ale toto tvrdenie nezhodnotil so všetkými ostatnými tvrdeniami a vyjadreniami obžalovaného v rámci prípravného konania i konania na súde pred i po výsluchu tohto znalca, nakoľko ako bolo už vyššie uvedené všetky tieto ostatné vyjadrenia obžalovaného sú v rozpore s domnelým priznaním sa k nevykonaniu položiek 560 a 564, keďže obžalovaný Ing. P. T. neustále tvrdil, že všetky práce boli riadne vykonané v súlade so žiadosťami o platbu a že je nevinný. Z uvedených dôvodov si dovoľuje obžalovaný Ing. P. T. požiadať, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, zvážil skutočnosti, dôkazy a argumentáciu, ktorá je vyššie uvedená a rozhodol v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 285 písm. a) Trestného poriadku a oslobodil obžalovaného Ing. P. T. spod obžaloby v celom rozsahu, t. j. aj spod skutku definovaného v obžalobe, resp. v napadnutom rozsudku, nakoľko podľa názoru obhajoby bolo celkom jednoznačne preukázané, že skutok kladený obžalovanému Ing. P. T. za vinu v napadnutom rozsudku sa nestal, vzhľadom na skutočnosť, že tieto práce boli vykonané tak, ako boli deklarovane v žiadosti o platbu. V prípade, ak by odvolací súd v danom štádiu považoval za relevantné vykonať ďalšie dokazovanie, navrhujeme, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd v súlade s ustanovením § 321 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol“.

Obžalovaný Ing. L. U. v odvolaní uviedol: „Ja sa z trestnej činnosti necítim vinný. Stavebný dozor som vykonával na základe toho, že som vyhral verejnú súťaž na stavbe „Stavebné úpravy a zateplenie Základnej školy W. I.“ Dňa 26.2.2010 som uzavrel s Obcou W. I. Mandátnu zmluvu č. X/XXXX. Podľa tejto mandátnej zmluvy išlo o občasný dozor, nie stály dozor. Túto činnosť som vykonával podľa mandátnej zmluvy dva dni v týždni, prípadne podľa potreby. Skôr ako som podpísal súpis prác a dodávok som si z viacerých zdrojov overoval, či boli práce vykonané podľa projektovej dokumentácie a

Zmluvy o dielo medzi obcou a ministerstvom, a to sám - vizuálne, potom porovnávaním s projektovou dokumentáciou, priamym meraním na stavbe, pravidelným nahliadanim do stavebného denníka a kontrolovaním stavebného denníka, tiež komunikáciou medzi investorom a zhotoviteľom. Na základe týchto overení som potom podpisoval súpisy prác a neskôr aj faktúry v presvedčení, že práce boli zrealizované a dodávky vykonané. Keď sa tento projekt začal realizovať, tak som videl, že na budove školy zóna SO 01 boli vymenené spodné okná za plastové v počte cca 30 ks, z celkového počtu cca 80 ks. Zvyšné okná boli v pôvodnom stave, to znamená, že boli drevené. K tomuto vyjadreniu som predložil aj fotodokumentáciu, ktorú som si zabezpečil z Obecného úradu v W. I. a tieto fotky sú z 15.12.2007. Nie je preto pravdou konštatovanie obžaloby, že všetky okná boli vymenené už v roku 2007. Teda položky 19. až 30. a položky 50. až 62. boli dodané a skoro všetky aj zrealizované, okrem vstupných dverí a bočných dverí, ktoré dvere boli dodané, avšak nie zabudované. Pokiaľ ide o kladenie dlažby a kameniva, to tiež bolo dodané. Rovnako boli dodané položky týkajúce sa spevnených plôch, položka 560 a 564 a položiek z tabuľky 11. V tomto smere nesúhlasím so záverom kontroly ohľadne parapetov, že neboli dodané, pretože tieto sa museli demontovať, keď sa dodatočne zatepľovalo a potom sa už samozrejme nedali použiť. Nevieam o žiadnej položke, ktorú som potvrdil na súpisoch prác, že by nebola v skutočnosti vykonaná. Nikdy som sa so žiadnym z obvinených nedohodol, aby sa potvrdilo vykonanie prác a dodávok, ktoré neboli zrealizované a nikto ma z nich o to nikdy ani nežiadal. Ja som nemal informácie o žiadnych predošliých projektoch, ktorými bola financovaná rekonštrukcia Základnej školy v W. I.. Z jednotlivých bodov obžaloby, ktorá obsahovala 51 položiek, ktoré nemali byť zrealizované a dodané, som bol napadnutým rozsudkom uznaný za vinného z dvoch položiek, a to položky pod č. 560 - podklad alebo kryt z kameniva hrubého drveného veľkosti 32-63 mm s rozprestretím a zhutnením v sume 5.710,- € a položky č. 564 - kladenie zámkovej dlažby dodávka v sume 8.163,12 € (ďalej aj ako „položky 560 a 564“). Podľa prvostupňového súdu vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že práce uvedené pod položkami č. 560 a 564 v skutočnosti vykonané neboli. Tieto svoje závery prvostupňový súd vyvodzuje najmä z vyjadrenia obžalovaného Ing. P. T., zo záverov kontroly na mieste zo dňa 6.9.2013 vykonanej Ing. G.P. a Ing. R. O., a z vyjadrenia znalca pred podaním znaleckého posudku. Nevykonanie prác uvedených pod položkami č. 560 a 564 malo podľa súdu prvého stupňa vyplývať z vyjadrenia obžalovaného Ing. P. T., ktorý mal vo svojom vyjadrení k fotodokumentácii z kontroly vykonanej na mieste pracovníkmi MParV SR na hlavnom pojednávaní uviesť, že tento záver kontroly nerozporuje. Súd toto vyjadrenie obžalovaného Ing. P. T. považuje za priznanie ku spáchaní skutku. Obžalovaný Ing. P. T. však počas každého svojho vyjadrenia, či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní uvádzal, že všetky práce boli dodané a zrealizované tak, ako bolo uvedené v Žiadosti o platbu č. 1, pričom nijaké práce neuznal, že by tieto zrealizované neboli. Záver prvostupňového súdu o uznaní nevykonania týchto prác je v rozpore s viacerými vyjadreniami obžalovaného Ing. P. T., ako sú vyjadrenie v sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 17.12.2016, vyjadrenie uvedené v zápisnici o preverke výpovede na mieste zo dňa 2.3.2017, výpoveď obžalovaného Ing. P. T. zo dňa 17.1.2017, prehlásenie obžalovaného Ing. P. T., že sa cíti byť nevinný a jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní 19.3.2019. Obžalovaný Ing. P. T. sa k spáchaní skutku nepriznal a svoju vinu počas celého konania popieral. Podľa prvostupňového súdu nevykonanie prác vyplýva aj z kontroly na mieste zo 6.9.2013 vykonanej Ing. G.P. a Ing. R. O., ktorí pri obhliadke zámkovej dlažby konšatovali jej zhodný stav so stavom v čase podania žiadosti NFP. Uvedené by malo taktiež vyplývať aj z porovnania fotodokumentácie priloženej k žiadosti o poskytnutie NFP a fotodokumentácie zo spomínanej kontroly na mieste, ktorá by mala osvedčovať, že tieto práce neboli vykonané a stav chodníka bol v čase kontroly rovnaký ako v čase podania žiadosti o NFP. Táto správa o výsledku kontroly bola však vypracovaná neodborne a závery z nej vyplývajúce boli vyvrátené samotnými osobami, ktoré túto kontrolu vykonali, a to Ing. G.P. a Ing. R. O.. Obaja títo svedkovia v rámci svojich výpovedí na hlavnom pojednávaní dňa 19.3.2019 uznali svoje pochybenia počas výkonu tejto kontroly, čoho dôsledkom je i skutočnosť, že z položiek uvedených v tejto správe o výsledku kontroly definovaných ako nezrovnalosť a neoprávnené výdavky, boli následne v konaní preukázané ako práce vykonané v čase podania žiadosti o platbu. Podľa rozsudku by mali byť skutky, pre ktoré som bol uznaný za vinného preukázané aj vyjadrením znalca pred podaním znaleckého posudku. Znalec vychádzal predovšetkým z vyššie uvedenej správy o výsledku kontroly a s jej závermi sa stotožnil, čo vyplýva z viacerých jeho vyjadrení i samotného obsahu znaleckého posudku. Z uvedeného dôvodu preto nemožno jeho obsah považovať za relevantný, keďže podkladom mu bola práve správa o výsledku

kontroly, ktorej závery boli v rámci dokazovania vyvrátené, čím boli súčasne vyvrátené aj závery znalca uvedené v tomto znaleckom posudku. Záver znalca o vykonaní týchto prác pred podaním žiadosti o NFP je v rozpore i s jeho vyjadrením na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.4.2019, kedy uviedol, že k niektorým položkám, pretože boli zabudované, sa nie je možné vyjadriť, pričom to obdobne platí po technickej stránke k zámkovej dlažbe, že nie je možné technicky zistiť, kedy bola položená. Znalec rozporuplne uvádza, že nie je možné zistiť, kedy bola zámková dlažba položená a zároveň konštatuje, že táto bola položená pred podaním žiadosti o NFP. Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že tento znalecký posudok vychádzal z nesprávnych a nekompletných dôkazov, pričom jeho podkladom boli dôkazy, ktoré boli počas tohto dokazovania spochybnené, resp. vyvrátené. Keďže podkladom znaleckého posudku boli práve takéto dôkazy, preto tento znalecký posudok nie je možné považovať za dostatočný usvedčujúci dôkaz zo spáchania skutkov, z ktorých som bol uznaný za vinného. Naopak, polozenie zámkovej dlažby potvrdil svedok Mgr. O. V., ktorý na hlavnom pojednávaní 19.3.2019 vypovedal: „Vo vzťahu k zámkovej dlažbe sa ako prvá robila okolo ihriska s umelou trávou a chodník k ihrisku z peňazí futbalového zväzu a iných, a potom sa robila ešte zámková dlažba pred telocvičnou - parkovisko. Viem, že to robila starostova firma, neviem v rámci ktorej etapy to bolo.“ Na otázku JUDr. Miškoviča svedok uviedol: „V rámci tej druhej etapy sa robilo aj parkovisko pred telocvičnou, tam je zámková dlažba.“ Som toho názoru, že moja vina nebola jednoznačným a nepochybným spôsobom vykonanými dôkazmi preukázaná. Z vykonaných dôkazov vyplývajú závažné pochybnosti o tom, či som sa skutkov uvedených v rozsudku dopustil. Ak existujú závažné pochybnosti o mojej vine, v zmysle zásady in dubio pro reo mal súd sporné skutočnosti vyhodnotiť v môj prospech. V prípravnom konaní ani pred súdom prvého stupňa nebol produkovaný žiadny taký nepochybný dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že som spáchal skutky, ktoré sú uvedené v odsudzujúcom rozsudku. Na základe uvedených skutočností preto žiadam, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b) a d) Trestného poriadku zrušil vo všetkých výrokoch týkajúcich sa mojej osoby a rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku ma spod obžaloby podľa § 285 písm. a) alebo b) alebo c) Trestného poriadku v celom rozsahu oslobodil. Ak by však odvolací súd bol toho názoru, že je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie navrhujem, aby odvolací súd v súlade s ustanoveniami § 321 ods. 1 písm. c) a § 322 ods. 1 Trestného poriadku rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol“.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie obžalovaného Ing. P. T. nie je dôvodné, odvolanie obžalovaného Ing. L. U. je dôvodné a odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné, pokiaľ ide o jeho požiadavku sprísniť trest obžalovanému Ing. P. T.. V ostatnom odvolanie prokurátora najvyšší súd nepovažuje za dôvodné. S ohľadom na to, že najvyšší súd čiastočne vyhovel odvolaniu prokurátora, v ďalšej časti jeho odvolanie nezamietal, pretože nevyhovenie odvolaniu vo vzťahu k odvolacím súdom nedotknutej časti napadnutého rozsudku, ak v inej časti bolo odvolanie dôvodné, má právne účinky zamietnutia odvolania (R 88/2015).

Odvolací súd konštatuje, že Špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ust. § 2 Trestného poriadku, najmä zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7 Trestného poriadku, práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Trestného poriadku. Súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

K skutkovým záverom - úprave skutku Špecializovaným trestným súdom oproti obžalobe.

K skutkovým záverom v rozsudku Špecializovaného trestného súdu treba uviesť, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo kompletne, rozsiahle a detailne dôsledné. Tak isto aj na následne vykonaný

skutkový rozbor všetkých okolností prípadu a hodnotenie dôkazov zo strany Špecializovaného trestného súdu, musí najvyšší súd posúdiť ako precízne a dobre zvládnutý. Špecializovaný trestný súd nenechal najvyššiemu súdu takmer žiadny priestor na vyslovenie vlastných (iných) skutkových záverov, ktoré by sa odlišovali od jeho. Súvisí to aj s tým, že rozsudok Špecializovaného trestného súdu je odôvodnený vyčerpávajúco a presvedčivo. Možno aj preto prokurátor v odvolaní argumentuje najmä dôkazmi získanými v prípravnom konaní, ktoré sa mu však (väčšina z nich) na hlavnom pojednávaní „rozsypali“. Nedostatok vecnej argumentácie prokurátora tak, aby spochybnil skutkové či právne závery súdu prvého stupňa, prezentované v rozsudku, nemohli presvedčiť najvyšší súd o opodstatnenosti jeho odvolania v tejto časti. Najvyšší súd ale musí pripustiť, že dôkazy z prípravného konania oprávnene viedli prokurátora k podaniu obžaloby.

Korunní svedkovia obžaloby však na hlavnom pojednávaní neobstáli, keď napr. svedok Ing. G.P. (č. l. 1626-1629) v rámci výpovede na hlavnom pojednávaní, v rozsahu troch strán, celkom 15 krát použil slovné spojenie neviem..., 2 krát nevidel som... a tiež nepamätám si..., nie som si istý..., môžem iba usudzovať..., zdá sa mi... Pritom ide o kontrolóra, ktorého výpoveď na hlavnom pojednávaní mala veľký význam. Ďalší svedkovia obžaloby uviedli na hlavnom pojednávaní aj toto: svedok Mgr. Y.D. (č. l. 1637) „...pred vyšetrovateľom som sa asi pomýlil“. Svedkyňa N.H. (č. l. 1638) „v mojej výpovedi z prípravného konania je chyba“. Vrcholom zlyhania obžaloby bol znalec Ing. N.N. (č. l. 1785-1789), keď na hlavnom pojednávaní vypovedal takto: „Teda moja odpoveď vyšetrovateľovi zrejme nebola správna“, „dodatok č. 2 Zmluvy... som k dispozícii nemal“. Porovnával som stav okien podľa pôvodnej projektovanej dokumentácie“ (nie podľa dodatkov), „tieto rozdiely neviem vysvetliť, keď nesedia rozmery okien, ani ich počty...“, „je možné, že moje závery budú iné, keď budem mať k dispozícii aj dodatok č. 2 ...“, „to platí aj pre demontáž a montáž strešnej krytiny, kde som vyjadril svoj predpoklad...“, „do mojej odpovede sa nemala dostať konštatácia o oknách v jedálni s družinou z roku 2007-2008“.

Už len z vyššie uvedeného je zrejmé, že skutok uvedený v obžalobe nemohol obstať pre nedôveryhodnosť tvrdení korunných svedkov z prípravného konania, keď tieto svoje tvrdenia sami svedkovia i znalec na hlavnom pojednávaní spochybnili s tým, že ďalšie dôkazy ich vyvrátili ak nie úplne, tak v podstatnej miere - k tomu viď. hodnotenie dôkazov v rozsudku Špecializovaného trestného súdu, najmä na strane 40-42.

Najvyšší súd si osvojil hodnotenie dôkazného stavu Špecializovaným trestným súdom na č. l. 40-42, ale i na strane 38 (k dlažbe) a preto považuje úpravu skutku súdom prvého stupňa oproti obžalobe, za plne opodstatnenú a správnu. To sa týka aj dôkazne preukázanej skutočnosti, že položky č. 560 a č. 564 neboli realizované z projektu. Ani najvyšší súd nemá teda pochybnosti o tom, že podklad pod zámkovú dlažbu a jej kladenie síce boli zrealizované, ale ešte pred samotným projektom (k tomu viď. strana 36, 38, 45 rozsudku súdu I. stupňa).

S ohľadom na uvedené je zrejmé, že odvolanie prokurátora i obžalovaných, pokiaľ ide o skutkové zistenia Špecializovaného trestného súdu vyjadrené v skutkovej vete jeho rozsudku, sú nedôvodné.

K odvolaniam obžalovaných zhodne rozporujúcim hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa k položkám č. 560 a č. 564 je možné uviesť, že ani najvyšší súd podobne ako obžalovaný Ing. T., nepovažuje jeho vyjadrenie, že záver kontroly „nerozporuje“ za priznanie sa k trestnému činu v tom pravom slova zmysle tak, ako to uviedol Špecializovaný trestný súd na strane 45, prvý odsek svojho rozsudku. Na druhej strane však menovaný razantne nepoprel stav dlažby na fotografiách za taký, ktorý by nezodpovedal jej položeniu už v roku 2008 a tak pripustil pravdivosť tvrdení kontrolórov k týmto položkám.

V tomto prípade práve fotografie (č. l. 1853) boli tými rozhodujúcimi dôkazmi podporujúcimi relevantnosť aspoň časti vykonanej kontroly a tak i správnosť vyjadrení svedkov Ing. P. a Ing. O. k položkám č. 560 a č. 564. S ohľadom aj na to, považuje najvyšší súd skutkové závery Špecializovaného trestného súdu za opodstatnené a správne, a odvolanie obidvoch obžalovaných v tejto časti za nedôvodné.

S ohľadom na to, že najvyšší súd oslobodil obžalovaného Ing. L. U. spod obžaloby, čiastočne upravil skutok tak, aby sa týkal výlučne obžalovaného Ing. P. T. a aby z neho bolo zrejmé, že položky č. 560 a č. 564 síce boli zrealizované, ale skôr a nie z prostriedkov určených na realizáciu schváleného projektu „Stavebné úpravy a zateplenie Základnej školy W. I.“.

K právnej kvalifikácii konania obžalovaného Ing. P. T..

Najvyšší súd si osvojil právne závery Špecializovaného trestného súdu ku kvalifikácii konania menovaného len ako prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 30.6.2016 a nie aj trestný čin subvenčného podvodu v zmysle obžaloby. Špecializovaný trestný súd na stranách 42, 43 a 44 odsek 5 rozsudku jasne a zrozumiteľne vysvetlil, aké právne úvahy ho viedli k záveru o právnej kvalifikácii a tieto následne i dôsledne a správne odôvodnil a vysvetlil. Najvyšší súd sa s postupom Špecializovaného trestného súdu stotožnil a preto na jeho právne závery a ich odôvodnenie odkazuje. Možno len dodať, že najvyšší súd do právnej vety doplnil, do objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona, konanie spočívajúceho v „predložení nesprávneho dokladu“ s ohľadom na to, že obžalovaný v žiadosti o platbu a vo faktúre č. XXXXXXXXX deklaroval aj fiktívne náklady na položky č. 560 a č. 564, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné považovať žiadosť o platbu, spolu s označenou faktúrou, za nesprávny doklad.

Nesprávnym dokladom v zmysle § 261 ods. 1 Trestného zákona sa rozumie taký výkaz alebo doklad, ktorý nezodpovedá skutočnostiam, na základe ktorých majú byť poskytnuté príspevky z rozpočtov Európskej únie, pretože údaje v ňom sú nepravdivé, skreslené, prispôbené požadovaným kritériám, išlo by napr. o faktúru s obsahom nezodpovedajúcej skutočnosti (faktúra s fiktívnym obsahom), ale aj o doklad, ktorým sa žiada o nenávratný finančný príspevok v žiadosti a v jeho prílohách, zatajuje údaje o dlhoch voči štátnym inštitúciám, ale napr. aj o samotnú žiadosť o nenávratný finančný príspevok, v ktorej žiadateľ v čestnom vyhlásení zavádzajúco deklaruje záväzky súvisiace s poskytovaním príspevku.

K výroku o oslobodení obžalovaného Ing. L. U. v tomto rozsudku, a k výrokom o oslobodení obžalovaných Y. U., T. V., T. T. a T. T. spod obžaloby rozsudku Špecializovaného trestného súdu.

Okolnosť, prečo boli namieste oslobodzujúce výroky, vyplýva už zo samotnej obžaloby, keď prokurátor formuloval skutok tak, že: „najneskôr dňa 4. apríla 2011 a následne najneskôr dňa 8. novembra 2012 svojimi podpismi v súpise vykonaných prác formálne potvrdili Ing. L. U.“, a následne i takto: „hoci všetci vyššie menovaní vedeli, že vyššie uvedené stavebné práce a dodávky v deklarovanom rozsahu neboli vykonané, napriek tomu tieto potvrdili ako realizované...“.

Prokurátor použil slovo formálne, ktoré je presné a zodpovedajúce reálnemu stavu, pretože Ing. L. U. naozaj len formálne podpísal čo mu bolo dané na podpis. Dôkazy celkom jednoznačne preukazujú, že položky č. 560 a č. 564 boli realizované skôr ako sa „stavalo“ podľa projektu. Menovaný teda neoveril pravdivosť súpisu vykonaných prác, pretože veril, že aj tieto boli zrealizované v rámci projektu (reálne dlažba bola položená, ale už skôr a nie v rámci projektu) a spoľahol sa na pravdivosť údajov v súpise.

Z jeho strany išlo „o lajdáctvo“ a povrchnosť, nesprevádzanú však zlým úmyslom. Menovaný naozaj len formálne - s vedomím, že takýto „lajdácky“ podpis môže privodiť protiprávne konanie, ale bez vôle - bez úmyslu spôsobiť následok, podpísal súpis prác. Jednoducho sa len spoľahol, že údaje sú pravdivé a tak sa i spoliehal, že by sa nič nemalo stať. Preto slovo formálne prokurátor použil správne, pričom však z hľadiska právneho jeho ekvivalentom je „pravá ľahostajnosť“ k následku, v tomto prípade zodpovedajúca vedomej nedbanlivosti v zmysle § 16 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Na vysvetlenie možno uviesť, že je potrebné rozlišovať medzi uzrozumením v zmysle § 15 ods. 2 písm. b) Trestného zákona - nepriamy úmysel a spoliehaním sa v zmysle § 16 ods. 1 písm. a) Trestného zákona - vedomá nedbanlivosť.

V zmysle tzv. „teórie zmiernenia sa s naplnením znakov skutkovej podstaty“ možno uzrozenie odlišovať nielen od priameho úmyslu, kedy páchatel' spôsobil poruchu či ohrozenie objektu skutkovej podstaty trestného činu priamo vlastným konaním alebo nevyhnutným dôsledkom takéhoto konania smerujúceho k inému cieľu (vedel a chcel), ale na druhej strane i od vedomej nedbanlivosti (vedel, ale spoliechal sa). Pri nepriamom úmysle (vedel a bol uzrozenený) páchatel' svojim konaním zásadne mieri na iný účel, či sleduje iný cieľ ale bolo mu jasné, že ho nedosiahne inak než tým, že zrejme - in eventum (nie nevyhnutne) dôjde k porušeniu určitého právneho statku chráneného zákonom. Zásadne teda nepočítal so žiadnou konkrétnou okolnosťou, ktorá by následok, ktorý si predstavoval ako možný, mohla zabrániť vzniku následku. Spôsobenie takéhoto následku ale nie je priamym cieľom páchatel'a, a to ani z hľadiska psychického nazerania páchatel'a nutným výsledkom jeho konania, pretože sleduje svojim zámerom účel alebo cieľ iný, ktorý môže byť z hľadiska trestného práva ako účelom alebo cieľom relevantným, tak i účelom či cieľom nezávadným, pričom však je páchatel' vždy zmierený s tým, že realizácia tohto účelu alebo cieľa zrejme - in eventum predpokladá spôsobenie následku významného pre trestné právo, avšak tento následok je nechceným spravidla len vedľajším následkom konania páchatel'a, ktorý je s ním uzrozenený. Páchatel' musí v podstate vždy počítat' a tiež spravidla tak aj činí, len s určitou pravdepodobnosťou. Preto pre úmysel musí postačiť už púha predstava možnosti výsledku za podmienok, že taká predstava sa bezprostredne prejavila v konaní páchatel'a.

V tomto ponímaní je uzrozením vždy pokrytá tzv. nepravá ľahostajnosť, keď ľahostajnosť páchatel'a k tomu, či následok nastane alebo nenastane, vyjadruje jeho aktívne kladné stanovisko k obom možnostiam, teda síce menej intenzívne ale aktívny vôľový vzťah k relevantnému trestno-právnomu následku. V takom prípade sa vždy jedná o nepriamy úmysel. To nie je prípad obž. Ing. U..

Pri tzv. pravej ľahostajnosti páchatel' nie je s následkom uzrozenený, ale naopak spolieha sa, hoci bez primeraných dôvodov, že k porušeniu alebo ohrozeniu objektu skutkovej podstaty trestného činu nedôjde a preto tzv. pravá ľahostajnosť sa zaraďuje do vedomej nedbanlivosti podľa § 16 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

To je prípad obž. Ing. U., ktorý veril obž. Ing. T. a spoľahol sa na pravdivosť jeho údajov. Obž. Ing. U. teda nekonal s úmyslom (ani nepriamym - vedel a bol uzrozenený), svojim podpisom na súpise vykonaných prác, vylákať peniaze z projektu a ani v tom pomôcť obž. Ing. T.. S ohľadom na nenaplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu podľa § 261 Trestného zákona zo strany obžalovaného Ing. L. U. v podobne úmyselného zavinenia, neostalo najvyššiemu súdu iné, len ho spod obžaloby oslobodiť.

Obdobný záver sa vzťahuje i na ďalších obžalovaných, ktorí boli spod obžaloby oslobodení, zvýraznený ešte aj tým, že pokiaľ prokurátor tvrdil v obžalobe, že „vedeli že práce boli zrealizované“ (aj obžalovaný Ing. L. U.), tak takéto svoje jednoznačné tvrdenie (zodpovedajúce úmyselnému zavineniu podľa obžaloby) nijak - ani jediným dôkazom nepotvrdil a nedokázal. Mohlo by sa mu to podariť, ak by napr. obžalovaný Ing. P. T. jednoznačne usvedčil ostatných obžalovaných vyjadrením, že mali vedomosť o nezrealizovaní položiek č. 560 a č. 564 v rámci projektu a aj tak mu „papiere podpísali“ alebo i tak, ak by sa k tejto vedomosti obžalovaní priznali. Nič z toho sa však nestalo a preto dôkaznú núdzu v neprospech obžaloby Špecializovaný trestný súd správne vyhodnotil v zmysle zásady in dubio pro reo v prospech obžalovaných.

Pokiaľ Špecializovaný trestný súd oslobodil spod obžaloby obžalovaných Y. U. a T. V., ktorí „potvrdili súpis prác, súčasť ktorých dokladov tvorili aj práce, ktoré vykonané neboli“, s konštatovaním že nekonali úmyselne, pretože sa spoľahli (konali lajdácky a povrchno) na údaje, ktoré im boli predložené obž. Ing. P. T., potom sa dostal Špecializovaný trestný súd do vnútorného rozporu, ak na základe takmer zhodných okolností vyslovil u obž. Ing. U. úmyselné zavinenie, ktorý sa taktiež spoľahol na údaje od obž. Ing. T. a preto aj v jeho prípade „lajdáctvo a povrchnosť“ pri výkone stavebného dozoru zodpovedá, podľa názoru najvyššieho súdu „len“ vedomej nedbanlivosti vo forme ľahostajnosti tak, ako aj u vyššie menovaných spoluobvinených. Právne závery súdu prvého stupňa v súvislosti s oslobodzujúcimi výrokmi považuje odvolací súd za správne a logicky priliehavejšie sa vzťahujúce aj na obž. Ing. U. (v spojení s právnymi úvahami najvyššieho súdu - vid'. vyššie).

S ohľadom aj na uvedené, nemohol najvyšší súd posúdiť odvolanie prokurátora v tejto časti za dôvodné.

K výroku o treste obžalovaného Ing. P. T..

Prokurátor odvolaním napadol aj výrok o treste v neprospech obžalovaného Ing. P. T. a to dôvodne. Súd I. stupňa uložil menovanému, podľa názoru najvyššieho súdu len symbolický - mierny peňažný trest. Miera jeho účasti na skutku bola rozhodujúca, keď konal ako starosta, ale tiež ako majiteľ stavebnej firmy a teda išlo o najdôležitejšiu osobu (bez ktorej nie - sine qua non) organizujúcu a realizujúcu úkony súvisiace s pokládkou dlažby. Všetko sa dialo s jeho vedomím a na jeho podnet. Preto považoval najvyšší súd za potrebné sprísniť menovanému peňažný trest a tak čiastočne vyhovieť odvolaniu prokurátora s tým, že peňažný trest vo výške 10.000,- € považuje najvyšší súd za príliehavejšie zodpovedajúci všetkým okolnostiam prípadu (viď. vyššie a zohľadniac i následok činu) i osobe obžalovaného (nejde o kriminálne závadnú osobu) a spravodlivejšie a objektívnejšie zodpovedajúci účelu trestu z hľadiska individuálnej prevencie, generálnej prevencie trestu a morálnemu odsúdeniu páchatel'a spoločnosťou. Najvyšší súd nepriznal obžalovanému Ing. P. T. poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože menovaný sa nepriznal k trestnému činu, čo aj sám prezentoval v podanom odvolaní. Táto okolnosť však nijak neovplyvnila úpravu trestnej sadzby oproti jej úprave Špecializovaným trestným súdom.

Preto najvyšší súd obžalovanému Ing. P. T. sprísnil peňažný trest tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a primerane k tomu mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov.

Pri úvahách o primeranosti výmery náhradného trestu odňatia slobody pri peňažnom treste treba citlivo zvažovať závažnosť a rozsah zásahu do osobnej slobody páchatel'a vo forme odňatia slobody, ak peňažný trest páchatel' úmyselne nezaplatí. Hlavným zmyslom náhradného trestu odňatia slobody v zmysle § 56 ods. 3 Trestného zákona totižto nie je generálna či individuálna prevencia trestu a dokonca ani morálne odsúdenie spoločnosťou. Náhradný trest v zmysle § 57 ods. 3 Trestného zákona prioritne plní funkciu hrozby (ak peňažný trest nezaplatí „pôjde do väzenia“) a zároveň motivácie (zaplatiť peňažný trest a tak sa vyhnúť „väzeniu“), čo má páchatel'a „donútiť“ peňažný trest zaplatiť. Preto nemožno náhradné tresty odňatia slobody ukladať v proporcionálne nevyvážených výmerách k peňažným trestom.

S ohľadom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že náhradný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov (pri úvahe že 100 € rovná sa 3 dni odňatia slobody; 1000 € rovná sa približne 1 mesiac odňatia slobody, či 10.000 € rovná sa približne 10 mesiacov odňatia slobody s tým, že pri vyšších peňažných trestoch sa vždy bude zvažovať náležitá primeranosť výmery náhradného trestu odňatia slobody), ktorý ustanovil obžalovanému Ing. P. T., príliehavejšie zodpovedá jeho prioritnému účelu.

S ohľadom na uvedené rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.